

Vraždy s cizojazyčným prvkem

Svahy přírodního koryta nad někdejší zatopeným dolem byly posety náletovou vegetací a také protkány stezkami pejskařů i běžců. Cestička, kterou sestupovali kriminalisté, měla prozaický cíl – v podobě zastřeleného muže!

V minulém díle jsme si připomněli případy, kterým napomohly v objasnění znalecké posudky. Za zmínku stojí také kauza podnikatelské vraždy, která skončila u soudu verdiktem o výjimečném trestu. Vše se začalo odvíjet ve chvíli, kdy v červnu 1993 vylákal jistý pražský živnostník v noci na odlehlé místo svého známého, kterému dlužil necelé čtyři miliony, a zde ho několika ranami zastřelil.

Pachatel, který se k činu nikdy nedoznal, vypověděl, že jel inkriminované noci na Tábořsko. Když se blížil k místu sjednané schůzky – byla asi půlnoc – zahlédl ve velké rychlosti (asi 140 km/h) protijedoucí tmavé BMW se světlou skvrnou na boku a v něm dva muže. Jednoho z nich poznal. Když dojel na místo schůzky, našel svého věřitele, jak sedí zhroutilý ve voze. Polekal se a ujel.

Vedle povýstřelových zplodin na ruku a na oděvu obviněného a taky výpovědi jeho komplice, znamenal pro soudce kategoricky usvědčující důkaz znalecký posudek.

Výpočty uváděly, že při rychlosti 140 km/h ujede vozidlo 38,8 m za vteřinu. Při délce vozidel cca 5 metrů se tak vozidla minou v čase asi 0,06 vteřiny. V tak krátkém čase je vyloučeno, aby proběhla optická reakce s možností identifikovat osoby nebo předměty ve vozidle. Zmíněnou výpověď obžalovaného považoval soud za vyvrácenou, trest pro pachatele úkladné vraždy zněl na 21 let odnětí svobody.

PYŽAMO A TAŠKA

Zhruba od půle 90. let se do nápadu trestné činnosti začaly výrazně prosazovat vraždy spojené s cizojazyčnou komunitou. Nešlo zdaleka jen o obyvatele bývalých SSSR či Jugoslávie, ale velkou měrou taky o Asiáty.

V sobotu 22. srpna 1998 šli vyzkoušet své rybářské štěstí k rybníku Ovčín u obce Hazlov (okr. Cheb) dva muži. K lovu se však toho dne už nedostali, u břehu rybníka totiž viděli plavat na hladině lidské tělo:

„Mrtvola se jen pohupovala na zádech, měla na sobě pyžamo a byla bosa. Nešlo zjistit, zda se jedná o mu-

že nebo ženu, protože na hlavě toho těla byla igelitová taška,“ vyjádřil se později jeden ze dvojice svědků.

Výjezdová skupina kriminalistů mohla po vytažení těla na břeh konstatovat, že jde o mrtvolu neznámého Asiata středního věku se strangulační rýhou na krku. Následná soudní pitva potvrdila, že příčinou smrti bylo udušení z uškrcení provazem nebo tenkým pruhem látky.

Televizní relace o nálezů neznámého zavražděného Asiata vzbudila pozornost několika Číňanů v Ústí nad Labem. Ti už od pátku 21. 8. postrádali svého krajana Xie Jin-juna (nar. 1954). Jindy dochvilný obchodník nepřišel na několik schůzek, telefon nebral a ve svém bytě se také nezdržoval. K nalezání nebyl ani jeho spolubydlící Ren Zheng-feng (1973).

ON NENÍ SÁM!

Číňané z ústecké komunity se svěřili se svým podezřením na policii. Po vylovení bytového zámku objevili kriminalisté v ložnici, pod naházenými peřinami a dekami, Renovo tělo v počínajícím stadiu rozkladu. Také příčinou jeho smrti bylo udušení silným stlačením tkání a orgánů krku. Na fotografii mrtvého Asiata z rybníku Ovčín pak reagovali svědci jednoznačně: šlo o Xie Jin-juna.

Jak se brzy ukázalo, šlo o dvojnásobnou vraždu s chladným zabijáckým kalkulem. V jejím rozplétání přispě-

li kriminalistům opět ústeční Číňané. Dobře se pamatovali, že ve čtvrtek 20. srpna se po Renovi sháněl ve zdejší krajanské restauraci, spolu se dvěma českými ženami, další Číňan. Komunita o sobě měla náramný přehled, svědci dokonce věděli, že jde o jistého Gao Lianga (1975).

Ten se převážně zdržoval v Aši, kde bydlel s mladší o čtyři roky Lenkou Bufkovou, se kterou měl dvě děti. K zadržení obou jmenovaných došlo 13. září 1998 na Kladensku, už o den později se dočkali obvinění z dvojnásobné vraždy. 14. 9. byl kritický den i pro jejich společnici Annu Janečkovou (nar. 1968) – také ona putovala do vazby.

Podle verze policejního vyšetřovatele, se kterou se ztotožnil státní zástupce a později i soud, vymyslel Gao, že Rema navštíví, uspí Rohypnolem v pití a zmocní se jeho peněz. Po příjezdu do Ústí nad Labem se Gao a jeho společnice poměrně neopatrně přeptávali na Renovu adresu. Když se dostali do jeho bytu, zjistili ke svému velkému překvapení, že Ren má spolubydlícího Xia...

MUSÍ SE TO UDĚLAT!

Konec akce? Ale kdepak! Touha po Renově majetku byla silnější, aspoň pro Gaa „Když už jsme tady, tak se to udělá,“ trval na svém, přes námitky obou žen. Podařilo se jim opít a omámit Xia, kterého odvedli do svého auta

a nechali ho zde spát. V autě s ním zůstala Janečková. Gao se vrátil do bytu, kde zatím laškoval Ren s Bufkovou. Gao napadl svého krajana, když ležel na lůžku a uškrtil ho elektrickým kabelem.

Když do bytu dorazila Janečková, všimla si, že Ren ještě jeví známky života. Gao si proto sedl na hlavu oběti, přikrytou polštářem a oběma rukama ho zardousil. Po činu odjeli všichni tři i s Xiem do západních Čech, kam dorazili v ranních hodinách 21. srpna. Odvedli Xia do bytu Bufkové, dali mu novou dávku Rohypnolu a před půlnocí ho zavezli k rybníku Ovčín. Na Gaův povel přehodila Bufková kolem krku oběti igelitovou tašku a Gao krajana uškrtil prádelní šňůrou, v čemž mu pomáhala i Bufková. Vlastně šlo o popravu...

V průběhu přípravného řízení se Gao s družkou Bufkovou snažili shodit velkou část viny na Janečkovou. Gao ze sebe dělal chudinku: „Já jsem se jí bál, vraždila ona, já se jen díval!“ Soud ale potrestal všechny stejně, tj. 15 roky vězení.

KDO ZABIL TONDU?

Také další případ dvojnásobné vraždy odstartovala vidina rychlého zbohatnutí. Nicméně se ukázalo, že vsadit na „kulhavého koně“ se nevyplácí, aspoň ne v dostizích se zákonem.

„Viděl jsem, jak z našeho domu utíká muž, kterého znám pod jménem Tonda,“ vypověděl 9. září 1998 na policii v Mostě vietnamský svědek. „Vím, že Tonda byl za mým spolubydlícím Hiepem projednat svůj dluh. Ten útěk byl podezřelý, zejména když jsem nemohl odemknout byt. Nakonec se mi podařilo dveře vypáčit. Hiep ležel na zemi, v tratolišti krve.“

Vietnamec Nguyen Manh Hiep (nar. 1970) působil na Mostecku jako jeden z hlavních drogových dealerů. Chystal se koupit jakousi prodejnu, nejspíš pračku peněz, v kufríku jich měl minimálně za 300 000 korun. Ale s jeho podnikatelskými záměry byl teď jednou provždy konec, postaraly se o to bezpečně tři střely do hlavy a dvě do hrudníku. Pomsta někoho z příbuzných, jejichž rodinnému příslušníkovi zničily drogy život?

Kdepak! Zjistit jméno „Tondy“ nebylo pro kriminalisty příliš složité. Jednalo se o narkomana Antonína Bulandu (nar. 1971), poměrně známou postavu mosteckého polosvěta. Po podezřelém muži však jakoby se slehla zem. Teprve 19. září 1998 objevil náhodný chodec se psem v prostoru mostecké vodní nádrže Benedikt bezvládné tělo.

Mrtvý měl na pažích četné vpichy po injekčních stříkačkách, v kapse psaníčko metamfetaminu. Jednalo se

o hledaného Bulandu, příčinou smrti byly tři projektily, které zásáhly hlavu. Zatímco mostecká galerka žila v přesvědčení, že se Bulandovi pomstili lidé z vietnamské komunity, balistická expertiza kriminalistům jasně napověděla, že Hiep i Bulanda zahynuli projektily ze stejné zbraně.

PĚKNÝ PAN „INSPEKTOR“

Složité pátrání trvalo skoro rok. Teprve v červenci 1999 slavila seve-ročeská mordparta úspěch. Jako spolupachatel vraždy Hiepa a jako přímý pachatel Bulandovy násilné smrti byl obviněn Vladimír Kroha (1972), osoba se zajímavým osudem.

Už jako osmnáctiletý nastoupil k Policii ČR, kterou však musel opustit pro porušení služebního řádu. Živil se podnikáním, ale také podvody, kdy se v tržnicích vydával za inspektora ČOI. V době obvinění z vražd už pobýval ve vyšetřovací vazbě právě kvůli těmto podvodům.

Jaká byla geneze zločinu? Koncem srpna 1998 Kroha prodal Hiepovi pistoli. Při té příležitosti si všiml, že Vietnamec u sebe má nemalou částku v hotovosti, a naplánoval jeho oloupení. Přímým vykonavatelem činu se měl stát Bulanda, narkomanská třtina a taky kecka, který se o připravované akci několika lidem ve svém okolí svěřil.

Další svědci vypověděli, že krátce po Hiepově vraždě si rozrušený Bulanda potřeboval z jejich bytu zatelefonovat. Chtěl se také převléci ze zakrvácených kalhot, říkal, že zastřelil nějakého „rákosníka“, měl u sebe slušný štůsek korun a dolarů, k vidění byla i pistole s tlumičem. Ještě tentýž večer domlouval cosi Bulanda v Krohově bytě, za pozornost stálo, že v příštích dnech splatil Kroha některé svoje dluhy.

NECH MĚ ŽÍT!

Jak vyplynulo z dalšího šetření, Kroha se několik dní o Bulandu staral, sháněl mu i drogy. Snažil se ho rovněž naučit takovou výpověď, aby kriminálka nezačala podezírat Krohu. Ale vystresovaný Bulanda byl čím dál nevypočitatelnější a Kroha se ho nakonec zbavil:

„Střelil jsem ho nejdřív do krku. Bulanda byl jenom zraněný, na kolenou mě prosil, abych ho nezabíjel,“ zmínil se Kroha před svědkem. Během přípravného řízení i před soudem však jakoukoli vinu popřel, nicméně od výjimečného trestu 20 let odnětí svobody ho to nezachránilo.

Viktorín ŠULC
Foto archiv autora